

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7΄ - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10,Θεσ/νικη

Ταχ. Κώδικας : 54639

Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου

Τηλέφωνο : 2313-332246

E-Mail : ded.thess@aade.gr.

Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α΄ 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β΄ 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την από 19/05/2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ, κατοίκου Γρεβενών, οδός 13^{ης} Οκτωβρίου αριθ.10, κατά:α)της υπ'αριθμ...../2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ.έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., β) της υπ'αριθμ...../2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ.έτους 2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., γ) της υπ'αριθμ...../2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ.έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ..... και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.
5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της με αριθ.πρωτ./19-05-2022 ενδικοφανούς προσφυγής του τουμε ΑΦΜ:....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- Με τη με αριθμ./2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ.έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2013-31/12/2013, φόρος εισοδήματος ποσού 44.240,11 €, πρόσθετος φόρος ποσού 53.088,13 € και εισφορά αλληλεγγύης ποσού 6.021,03 €, ήτοι συνολικό ποσό 103.349,27 €.
- Με τη με αριθμ./2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ.έτους 2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2011-31/12/2011, φόρος εισοδήματος ποσού 50.546,43 €, πρόσθετος φόρος ποσού 60.609,60 € και εισφορά αλληλεγγύης ποσού 5.630,18 €, ήτοι συνολικό ποσό 116.786,21 €.
- Με τη με αριθμ./2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ.έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. καταλογίσθηκε σε

βάρος του προσφεύγοντος για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2012-31/12/2012, φόρος εισοδήματος ποσού 13.262,00 €, πρόσθετος φόρος ποσού 15.914,40 € και εισφορά αλληλεγγύης ποσού 1.513,45 €, ήτοι συνολικό ποσό 30.689,85 €.

Οι ως άνω πράξεις εκδόθηκαν βάσει της από 12-4-2022 έκθεσης μερικού ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. κατόπιν της υπ' αριθμ...../10-06-2021 εντολής ελέγχου. Αιτία ελέγχου αποτέλεσαν τα όσα περιγράφονται στα έγγραφα ελέγχου της υπόθεσης με αριθμό/2020 που απέστειλε η Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. και συγκεκριμένα:

1) Η με αριθ. πρωτ...../10-05-2021 πληροφοριακή έκθεση φορολογίας εισοδήματος (αριθ. πρωτ. εισερχομένου Δ.Ο.Υ. /11-05-2021).

2) Η με αριθ. πρωτ...../10-05-2021 πληροφοριακή έκθεση Φ.Π.Α. (αριθ. πρωτ. εισερχομένου Δ.Ο.Υ. /11-05-2021) και

3) Η από 15/04/2021 έκθεση ελέγχου επεξεργασίας κατασχεμένων εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92(ΚΒΣ), Ν.4093/2012 (ΚΦΑΣ), Ν.4308/2014 (ΕΛΠ) & Ν.4174/2013.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω πληροφοριακές εκθέσεις η ελεγχόμενη επιχείρηση του με κύρια δραστηριότητα εργασίες κατεδάφισης, ΑΦΜ:..... αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ. και έδρα επί της οδού, έλαβε συνολικά, κατά τις ελεγχόμενες χρήσεις 2011, 2012 και 2013, είκοσι δύο εικονικά τιμολόγια αξίας 318.904,00 € από την επιχείρηση με ΑΦΜ Αναλυτικά, ανά διαχειριστική περίοδο έλαβε:

1) Κατά τη χρήση 2011, έξι (6) εικονικά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 136.610,00 €, πλέον Φ.Π.Α. 31.420,30 €, τα οποία έλαβε και καταχώρησε ,κατά την εν λόγω διαχειριστική περίοδο παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ.1, 12, 18 παρ.2, 9 και 30 παρ.4 και 7 του Π.Δ. 186/92 Κ.Β.Σ.

2) Κατά τη χρήση 2012 , εννέα (9) εικονικά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 41.944,00 €, πλέον Φ.Π.Α. 19.647,12 €, τα οποία έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία του, κατά την εν λόγω διαχειριστική περίοδο ,κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ.1, 12, 18 παρ.2, 9 και 30 παρ.4 και 7 του Π.Δ. 186/92 Κ.Β.Σ.

3) Κατά τη χρήση 2013, επτά (7) εικονικά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 140.350,00 €, πλέον Φ.Π.Α. 32.434,00 €, τα οποία έλαβε και καταχώρησε ,κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ.1, 2, 2 παρ.3, 4 παρ.17 και 10 παρ.6 και 8 του Ν. 4093.2012 (ΚΦΑΣ).

Μετά από τα παραπάνω, διενεργήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. έλεγχος φορολογίας εισοδήματος στην επιχείρηση του προσφεύγοντος και επαναπροσδιορίστηκε το φορολογητέο εισόδημά του για τα οικονομικά έτη 2012, 2013 και 2014, σύμφωνα με τον οποίο δεν εκπίπτουν ως δαπάνες και δεν αναγνωρίζονται για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των χρήσεων 2011, 2012 και 2013, τα τιμολόγια που χαρακτηρίστηκαν ως μη νόμιμα- εικονικά για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό

τους. Περαιτέρω, ο έλεγχος έκρινε τα βιβλία ανακριβή για τις χρήσεις 2011 και 2012, λόγω της μεγάλης έκτασης των διαπιστωθεισών παραβάσεων και προσδιόρισε λογιστικά τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ζητά την ακύρωση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος ισχυριζόμενος τα εξής:

- 1.Εσφαλμένη εκτίμηση περί της δήθεν εικονικότητας των υπό κρίση τιμολογίων. Ο εκδότης των εικονικών φορολογικών στοιχείων δεν είναι προμηθευτής του προσφεύγοντος, αλλά υπεργολάβος στον οποίο ανέθεσε με σύμβαση έργου την εκτέλεση χωματουργικών εργασιών, σύμφωνα με το από 01/06/2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, ενώ για την εξόφληση των υπό κρίση συναλλαγών έχει προσκομίσει ενώπιον της ελεγκτικής αρχής φωτοαντίγραφα τραπεζικών γραμματίων είσπραξης .
2. Παραβίαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου -Έλλειψη ή ελαττώματα της αιτιολογίας-Κατάφωρη αντίθεση με την αρχή της νομιμότητας, χρηστής διοίκησης και αναλογικότητας.
3. Βάρος απόδειξης της εικονικότητας .
- 4.Παραγραφή των επίδικων αξιώσεων

Ως προς τον πρώτο και τρίτο ισχυρισμό του προσφεύγοντος

Επειδή, με το άρθρο 23 του ν.4174/2013 ορίζεται ότι:«1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα...».

Επειδή, με το άρθρο 19 παρ.4 του Ν.2523/1997 ορίζεται ότι :*Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.*

Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό νομικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην

τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται.....

Επειδή, το άρθρο 55 παρ.1 του ΚΦΔ (ως ίσχυε από 26/07/2013) όριζε ότι: «**1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται:[...] ε) η έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων και η αποδοχή αυτών. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, φορολογική αρχή. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται, ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.»**

Επειδή, με το άρθρο 18 παρ. 9 του Π.Δ. 186/1992(Κ.Β.Σ.) καθώς και με το άρθρο 10 παρ.8 του ν.4093/2012 (ΚΦΑΣ) ορίζεται ότι:«**Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».**

Επειδή, περαιτέρω, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή, οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων, είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι

πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο (ΣΤΕ 1404/2015, ΣΤΕ 506/2012).

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, με τη με αριθμ./25-05-2021 πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση β' του Ν.4337/2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2012-31/12/2012, πρόστιμο ποσού 16.777,60 €, ήτοι ποσοστό 40% της καθαρής αξίας εννέα (9) εικονικών τιμολογίων παροχής υπηρεσιών για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 41.944,00 €, πλέον Φ.Π.Α. 19.647,12 €, τα οποία έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία του, κατά την εν λόγω διαχειριστική περίοδο, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ.1,12, 18 παρ.2, 9 και 30 παρ.4 και 7 του Π.Δ. 186/92 Κ.Β.Σ.

Επίσης, με τη με αριθμ./25-05-2021 πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση β' του Ν.4337/2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2011-31/12/2011, πρόστιμο ποσού 54.644,00 €, ήτοι ποσοστό 40% της καθαρής αξίας έξι (6) εικονικών τιμολογίων παροχής υπηρεσιών για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 136.610,00 €, πλέον Φ.Π.Α. 31.420,30 €, τα οποία έλαβε και καταχώρησε, κατά την εν λόγω διαχειριστική περίοδο παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2 παρ.1,12, 18 παρ.2, 9 και 30 παρ.4 και 7 του Π.Δ. 186/92 Κ.Β.Σ.

Τέλος, με τη με αριθμ./25-05-2021 πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση β' του Ν.4337/2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2013-31/12/2013, πρόστιμο ποσού 56.140,00 €, ήτοι ποσοστό 40% της καθαρής αξίας επτά (7) εικονικών τιμολογίων παροχής υπηρεσιών για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 140.350,00 €, πλέον Φ.Π.Α. 32.434,00 €, τα οποία έλαβε και καταχώρησε, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ.1, 2, 2 παρ.3, 4 παρ.17 και 10 παρ.6 και 8 του Ν. 4093.2012 (ΚΦΑΣ).

Κατά των εν λόγω πράξεων ο προσφεύγων άσκησε την υπ' αριθ./28-06-2021 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία εξετάστηκε από την υπηρεσία μας και εκδόθηκε η υπ' αριθ. 3476/2021 Απόφαση της ΔΕΔ.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος που προβάλλεται με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή περί εσφαλμένης εκτίμησης δήθεν εικονικότητας των υπό κρίση τιμολογίων, έχει ήδη προβληθεί στο πλαίσιο εξέτασης της υπ' αριθ./28-06-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του, και η υπηρεσία μας έχει λάβει θέση επ' αυτού με την έκδοση της υπ' αριθ. 3476/2021 απορριπτικής Απόφασης της (βλ. σελίδες 3-7 της εν λόγω απόφασης της υπηρεσίας μας) στην οποία παραπέμπουμε με την παρούσα.

Επειδή, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται η πραγματοποίηση των συναλλαγών, ο σχετικός ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς το δεύτερο ισχυρισμό του προσφεύγοντος

Επειδή, με το [άρθρο 62](#) του ν.[4174/2013](#) ορίζεται ότι:«1. Ο Γενικός Γραμματέας είναι αρμόδιος για την έκδοση πράξεων επιβολής προστίμων. Οι διατάξεις του Κώδικα, και ιδίως αυτές που αφορούν το φορολογικό έλεγχο, τον προσδιορισμό φόρου την παραγραφή και την είσπραξη, εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις επιβολής προστίμων... 3. Η πράξη επιβολής προστίμων πρέπει να περιλαμβάνει αυτοτελή αιτιολογία.».

Επειδή, με το [άρθρο 28 παρ. 2](#) του ν.[4174/2013](#) ορίζεται ότι:«Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου.».

Επειδή, με το [άρθρο 64](#) του ν.[4174/2013](#) ορίζεται ότι:«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, με τις διατάξεις του [άρθρου 17](#) του ν.[2690/1999](#) ορίζεται ότι:«1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική,

επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης...».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας [Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519]. Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α) ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β) πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μία διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια. Στην προκειμένη περίπτωση, στην από 15/04/2021 Έκθεση Ελέγχου επεξεργασίας κατασχεμένων της προϊσταμένης της Α΄ Υποδιεύθυνσης της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης δημοσίων εσόδων , η οποία αποτελεί την αιτιολογία της επίδικης πράξης (Ι.Δ. Αναστόπουλος - Θ.Π. Φορτσάκης, Φορολογικό Δίκαιο, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2003, σελ. 504), αναγράφονται οι διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης και εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά εμπειριστά, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω ανάλυση μη κρίσιμων λεπτομερειών περιγραφής τους για την στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης των σχετικών παραβάσεων.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων επιβολής προστίμου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες δηλαδή στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις (ΣτΕ 2695/1993, ΣτΕ 962/2012).

Επειδή όσον αφορά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα για κατάφωρη αντίθεση με τη θεμελιώδη αρχή της νομιμότητας , της χρηστής διοίκησης και της αρχής της αναλογικότητας , αυτός τυγχάνει αβάσιμος και παρελκυστικά προβαλλόμενος .Ειδικότερα , η αρχή της χρηστής διοίκησης επιβάλλει στα διοικητικά όργανα, να ασκούν τις αρμοδιότητες τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί , ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές, τούτο, ωστόσο δε σημαίνει ότι η αρχή της χρηστής διοίκησης μπορεί να εξελιχθεί σε τροχοπέδη για την εφαρμογή της νομιμότητας εκ μέρους των οργάνων της Διοίκησης .Η τελευταία δε, επιτάσσει την έκδοση καταλογιστικών πράξεων ή πράξεων επιβολής προστίμων σε βάρος του φορολογούμενου, όταν από τον γενόμενο σε βάρος του έλεγχο διαγνώστηκαν αντικειμενικά στοιχεία που στοιχειοθετούν το πραγματικό ορισμένης φορολογικής παράβασης ή της μη απαλλαγής του από φόρο με βάση συγκεκριμένες διατάξεις νόμων .

Αναφορικά με την αρχή της αναλογικότητας, σύμφωνα με το κατά πάγια νομολογία περιεχόμενο της αρχής , οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνο οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς το υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό .Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεως , τότε μόνον αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας , όταν από το είδος ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΟΛΣΤΕ 990/2004 ,ΣΤΕ 1249/2010). Έχει κριθεί , ωστόσο , ότι οι διατάξεις των Ν.4174/2013 και 4337/2015 , μολοντί περιορίζουν τη σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής δεν αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας ,διότι δεν θεσπίζουν μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο , ούτε υπερακοντίζουν τον δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων , στον οποίο κυρίως αποβλέπει , του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων .Εξάλλου , όταν η ίδια φορολογική αρχή ,θεμιτώς κατά το Σύνταγμα , ενόψει των ανωτέρω , δε διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παράβασης , θέμα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι , το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξης της ως άνω αρχής δε διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία , δεν μπορεί να τεθεί .

Κατά συνέπεια , οι προταθέντες ισχυρισμοί απορρίπτονται ως ουσία αβάσιμοι .

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό του προσφεύγοντος

Επειδή στο άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: “11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προΐσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί....”.

Επειδή , με τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ.1 και 4 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι : «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου , κατά τις διατάξεις του άρθρου 69 , δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης

. Το δικαίωμα του δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας
.....

4. Το δικαίωμα του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων , πρόσθετων φόρων , για φορολογικές παραβάσεις , παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας , εφόσον η μη ενάσκηση του , έστω και κατά ένα μέρος οφείλεταιβ) σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθ.68 ν.2238/94 , ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι , αρχικό φύλλο ελέγχου >>.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 68 παρ 2, του Ν.2238/1994** Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) **από συμπληρωματικά στοιχεία**, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογούμενου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.....

Επειδή, συμπληρωματικά στοιχεία επιτρέπεται να είναι επίσημα ή ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία, που τηρούν τρίτες επιχειρήσεις η και άλλα έγγραφα , όπως έγγραφα άλλης ΔΟ.Υ ή άλλης δημόσιας υπηρεσίας, από τα οποία αποδεικνύεται κατά την κρίση της φορολογικής αρχής ή των διοικητικών δικαστηρίων, η ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων του φορολογούμενου όσο και η απόκρυψη από αυτόν εισοδήματος {ΣτΕ 3953/2011, 496, 3955/2012). Με βάση δε τα συμπληρωματικά στοιχεία η φορολογική αρχή, προκειμένου να εκδώσει τη συμπληρωματική πράξη προσδιορισμού του φόρου, μπορεί είτε να συντάξει την οικεία έκθεση ελέγχου στηριζόμενη μόνο στα έγγραφα που έχουν συντάξει όργανα άλλης φορολογικής αρχής ή άλλης δημόσιας υπηρεσίας είτε να τη συντάξει, αφού διενεργήσει η ίδια έλεγχο στα βιβλία και στοιχεία του φορολογούμενου , δυνάμενη κατά τον έλεγχο αυτό να συνεκτιμήσει και τα έγγραφα της άλλης δημόσιας , φορολογικής ή μη , υπηρεσίας (ΣτΕ 1426/2000, 877/2002, 3706/2011, 3956/2012, σκέψη 12 ΣτΕ 1623/2016) .

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1194/2017 παρασχέθηκαν διευκρινίσεις για την αντιμετώπιση εκκρεμών υποθέσεων ελέγχων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994 περί συμπληρωματικών στοιχείων και διευκρινίζεται ότι: «1. Με την πρόσφατη νομολογία του ΣτΕ (ΣτΕ 2934/2017 και 2935/2017) κρίθηκε ότι, κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994 (ΚΦΕ) επιτρέπεται η έκδοση πράξης καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου εντός δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, εάν περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης συμπληρωματικά στοιχεία, δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος, τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την προβλεπόμενη στην παρ. 1 του άρθ. 84 του ιδίου νόμου πενταετία. Συνεπώς δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής

εντός της ανωτέρω πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν, είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια, ήτοι εάν είχε λάβει τα προσηκόντα μέτρα έλεγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο.

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, σε περίπτωση που περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής αρχής συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994 (ΚΦΕ), επιτρέπεται η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και επιβολής προστίμου αποκλειστικά για τη φορολογητέα ύλη που προκύπτει από τα στοιχεία αυτά και για το έτος στο οποίο αυτά αφορούν με την προϋπόθεση ότι, τα στοιχεία αυτά αποδεδειγμένα δεν είχε, ούτε μπορούσε δικαιολογημένα να έχει υπόψη της η ελεγκτική αρχή ώστε να τα εκτιμήσει κατά τον αρχικό φορολογικό έλεγχο (σχετ.ΣτΕ 4843/1988, 2632/1996, 1303/1999, 572/2007, 3955/2012, 1623/2016)».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση η από 26/04/2021 έκθεση ελέγχου επεξεργασίας κατασχεμένων εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92(ΚΒΣ), Ν.4093/2012 (ΚΦΑΣ), Ν.4308/2014 (ΕΛΠ) & Ν.4174/2013 της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο για τον παρόντα έλεγχο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 παρ. 2 και 84 παρ. 4 περ. β του Ν. 2238/94 και συνεπώς το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας.

Επειδή, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο χρόνος παραγραφής για τις χρήσεις 2011, 2012 και 2013 δεν είχε εκπνεύσει κατά το χρόνο έκδοσης και κοινοποίησης των προσβαλλόμενων πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, διότι ο Προϊστάμενος έλαβε γνώση των συμπληρωματικών στοιχείων μετά την παρέλευση του κανονικού χρόνου παραγραφής (πενταετίας), ο χρόνος δε παραγραφής επεκτείνεται στη δεκαετία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ. 4 και του άρθρου 68 παρ. 2 του Ν.2238/94. Επομένως, νόμιμα και εντός των χρονικών ορίων της παραγραφής ενήργησε η φορολογική αρχή, καθώς έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί συμπληρωματικών στοιχείων.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ.3 του Ν 4174/26-7-2013. όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 παρ.5-7 του Ν. 4223/31-12-2013: *«Εξαιρετικά, πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου για περιπτώσεις φοροδιαφυγής μπορεί να εκδοθεί εντός είκοσι (20) ετών από τη λήξη του έτους «εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης».* Με την παρ.27° του άρ.66 του Ν. 4646/12-12- 2019 τροποποιήθηκε η ως άνω διάταξη ως εξής: **«27.α. Οι διατάξεις της παραγράφου 3α του ν.4174/2013**, όπως αντικαθίστανται με την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του παρόντος καταλαμβάνει φορολογικά έτη,

περιόδους, υποθέσεις από 1.1.2018 και μετά. Ειδικά για τις χρήσεις 2012 και 2013 και τα φορολογικά έτη 2014, 2015, 2016 και 2017, πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, μπορεί να εκδοθεί εντός δέκα (10)ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης».

Επειδή, με την **ΠΟΛ. 1192/2017** έγινε δεκτή η γνωμοδότηση 268/2017 του Ν.Σ.Κ., σύμφωνα με την οποία: «Ενόψει των γενομένων δεκτών με τις υπ' αριθμ. 1738/2017, 2934/2017 και 2935/2017 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικράτειας (ΣΤΕ) επί της ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 78(§§1-2) του ισχύοντος Συντάγματος., η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας - ΚΦΔ - (ν. 4174/2013), σε συνδυασμό με τη διάταξη της παραγράφου 11, εδάφιο δεύτερο, του άρθρου 72 του ίδιου Κώδικα, με τις οποίες παρεκτείνεται ο χρόνος της παραγραφής σε εικοσαετή σε περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε πριν την έναρξη ισχύος του ΚΦΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα του Δημοσίου δεν είχε παραγραφεί μέχρι τότε, είναι εφαρμοστέες από τη Φορολογική Διοίκηση, υφισταμένης δυνατότητας εκδόσεως πράξεων προσδιορισμού φόρου και προστίμων σε εκκρεμείς υποθέσεις ελέγχου που αφορούν στις χρήσεις των ετών 2012 και 2013 και όχι σε προγενέστερες του έτους 2012».

Επειδή, κατά τις ελεγχόμενες χρήσεις, η έννοια της φοροδιαφυγής για εικονικά φορολογικά στοιχεία οριζόταν στο άρθρο 19 παρ.4 του ν.2523/97,ως εξής: «*Αδίκημα φοροδιαφυγής για πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, καθώς και για μη εφαρμογή διατάξεων του Κ.Β.Σ,-4. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία*», ενώ με το άρθρο 55 παρ 1 του ΚΦΔ(ισχύς από 26/7/2013 η έννοια της φοροδιαφυγής ορίζεται ως εξής: «*...Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, φορολογική αρχή. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται, ότι είναι παντελώς*

αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων, αποτελεί, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ.4 του ν 2523/1997 και 55 παρ.1 του ΚΦΔ, αδίκημα φοροδιαφυγής. Ως εκ τούτου, το δικαίωμα του Δημοσίου να επιβάλει φόρο διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 36 του ν. 4174/2013, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει με το Ν. 4646/2019 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 66 του ιδίου νόμου και καταλαμβάνει τις χρήσεις 2012 και 2013.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει φόρους και πρόστιμα απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 19-05-2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του τουμε ΑΦΜ:.....

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση :

1.Με τη αριθμ. /2022 οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Χρεωστικό ποσό	44.240,11€	44.240,11€
Πρόστιμο άρθρου 58 ν. 4174/2013	53.088,13 €	53.088,13€
Εισφορά αλληλεγγύης	6.021,03€	6.021,03€
Σύνολο για καταβολή	103.349,27€	103.349,27€

2. Με τη αριθμ./2022 οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου οικονομικού έτους 2012 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Χρεωστικό ποσό	50.546,43 €	50.546,43€
Πρόστιμο άρθρου 58 ν. 4174/2013	60.609,60€	60.609,60€
Εισφορά αλληλεγγύης	5.630,18€	5.630,18€
Σύνολο για καταβολή	116.786,21€	116.786,21€

3. Με τη αριθμ./2022 οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου οικονομικού έτους 2013 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Χρεωστικό ποσό	13.262,00 €	13.262,00 €
Πρόστιμο άρθρου 58 ν. 4174/2013	15.914,40€	15.914,40€
Εισφορά αλληλεγγύης	1.513,45€	1.513,45€

Σύνολο για καταβολή	30.689,85€	30.689,85€
----------------------------	-------------------	-------------------

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
 Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
 Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
 ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
 Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της

